

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415200284
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415200284.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: P. E., trvale bytom B. X, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 2 101,99 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 501,25 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne

- zo sumy 1 681,25 od 04.02.2012 do 29.10.2012,
- zo sumy 1 561,25 od 30.10.2012 do 18.03.2013,
- zo sumy 1 551,25 od 19.03.2013 do 24.05.2013,
- zo sumy 1 501,25 od 25.05.2013 do zaplatenia,

to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 38,38 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 70,61 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, vedený vo VÚB, a.s., D.: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, V.: XXXXXXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 384,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 04.02.2012 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke evid. č. 7090112, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku 3 750,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 62,50 eura. Do dnešného dňa však uhradil iba sumu 498,75 eura. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 25.01.2012 ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa však žalovaný dlžné splátky neuhradil.

Uznesením č.k. 40C/26/2015-25 zo dňa 29.07.2015 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca (spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.,).

Uznesením č.k. 40C/26/2015-31 zo dňa 17.09.2015 súd zastavil konanie v časti o zaplatenie 282,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 282,04 eura od 04.02.2012 do zaplatenia z dôvodu späťvzatia žaloby pôvodným žalobcom v tejto časti.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 07.03.2016 žalobca uviedol, že pôvodne žalovaná pohľadávka vo výške 2 384,03 eura pozostávala zo súčtu nesplatenej úverovej istiny vo výške 2 101,99 eura a zmluvnej pokuty vo výške 282,04 eura (súčet zmluvných pokút vo výške 256,12 eura a manipulačného poplatku vo výške 25,92 eura). Žalovaná pohľadávka po čiastočnom späťvzatí žaloby predstavuje 2 101,99 eura a pozostáva z dlžnej sumy 431,25 eura (neuhradená splátka č. 6 vo výške 56,25 eura a neuhradené splátky č. 7-12 po 62,50 eura), ďalej z dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru vo výške 1 850,74 eura (úverová istina splátok č. 13-60), krátené o úhrady žalovaného realizované po predčasnom zosplatení pohľadávky vo výške 180,- eur (úhrada 120,- eur dňa 29.10.2012, úhrada 10,- eur dňa 18.03.2013 a úhrada 50,- eur dňa 24.05.2013).

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 08.03.2016. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neúčast' s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho ako aj žalobcovej neprítomnosti. Preto súd vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v ich neprítomnosti.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nespochybnuje skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, je však voči nemu vedená exekúcia pre iný dlh, preto by chcel požiadať o splátky.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Dňa 31.03.2011 pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky (č.l. 3 spisu), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 2 000,- eur a žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v 60 mesačných splátkach po 62,50 eura, celková suma pôžičky predstavovala 3 750,- eur, termín konečnej splatnosti 03/2016, celkové náklady spotrebiteľa 1 750,- eur, ročná úroková sadzba 32,13 %, RPMN 32,13 %, priemerná RPMN 20,09 %. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 7, 38-39 spisu) súd zistil, že žalovaný uhradil spolu sumu 498,75 eura, z toho po zosplatení pôžičky sumu 120,- eur dňa 29.10.2012, sumu 10,- eur dňa 18.03.2013 a sumu 50,- eur dňa 24.05.2013. Z predžalobnej upomienky zo dňa 25.01.2012 (č.l. 5 spisu) súd zistil, že pôvodný žalobca vyzval žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo vo výške 3 449,38 eura do 3 dní od doručenia upomienky. Z doručky k predmetnej upomienke (č.l. 6 spisu) súd zistil, že upomienka bola žalovanému doručená dňa 31.01.2012. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.06.2015 (č.l. 19-20, 40-43) a jej prílohy (č.l. 44 spisu) súd zistil, že pôvodný žalobca postúpil žalovanú pohľadávku na žalobcu.

Výsluchom žalovaného súd zistil, že je zamestnaný, má mzdu okolo 800 - 900,- eur a poberá aj starobný dôchodok okolo 300,- eur mesačne. Je však proti nemu vedená exekúcia ohľadne dlhu vo výške 66 000,- eur, takže po zrážkach dostáva mzdu iba vo výške 170,- eur a dôchodok vo výške 260,- eur. Okrem toho platí leasing 238,- eur mesačne a na stravu a domácnosť minie okolo 600,- eur mesačne. Býva vo vlastnom byte spolu s manželkou a dcérou.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) a zároveň úver bol žalovanému poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky zo dňa 31.03.2011 totiž neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), ďalej údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a ani údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o údaj o dobe trvania zmluvy, tento údaj nie je vôbec uvedený v zmluve a pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmluve je uvedené iba 03/2016, čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť totiž vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roka), aby spotrebiteľ jednoznačne vedel, kedy má vykonať poslednú úhradu bez toho, že by sa vystavil hrobe sankcii v prípade nedodržania tohto termínu, a to iba z toho dôvodu, že žalobca (ktorý zmluvu vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil) tento termín nevymedzil dostatočne určito. Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky, okrem toho, že v zmluve nie je vôbec uvedený ani len termín splatnosti jednotlivých splátok, v zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (62,50 eura), z

čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo (porov. napr. rozsudok Okresného súd Skalica sp. zn. 5C/86/2014 zo dňa 20.11.2014, rozsudok Okresného súd Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk, kde súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Absencia vyššie uvedených náležitostí má pritom za následok, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil pôvodnému žalobcovi spolu sumu 498,75 eura, súd žalobe žalobcu (ktorého aktívna legitímácia v konaní bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.06.2015) vyhovel iba v časti rozdielu medzi poskytnutou sumou pôžičky (2 000,- eur) a žalovaným zaplatenou sumou (498,75 eura), čo predstavuje sumu 1 501,25 eura. Vo zvyšnej časti žalovanej istiny (600,74 eura) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Pre úplnosť súd uvádza, že k žalobe boli priložené aj Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 4 spisu), ktoré sú však písané takým drobným písmom, že sú takmer nečitateľné. Súd nevylučuje, že časť z vyššie uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu byť obsiahnuté v týchto všeobecných obchodných podmienkach. Aj keby to tak však bolo, nemalo by to žiadny vplav na rozhodnutie súdu. Z ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž jednoznačne vyplýva, že tieto náležitosti musia byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu (teda ani všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú navyše žalovaným ani podpísané, a teda nie je ani zrejmé, či bol s nimi pri uzatváraní samotnej zmluvy riadne oboznámený). Všeobecné obchodné podmienky by mali slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemali byť slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej forme dodávateľ skryl dojednanie pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). Za úplne neprípustné považuje súd, ak pôvodný žalobca (ktorý všeobecné obchodné podmienky vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil a naformuloval, vrátane zvolenia veľkosti písma) umiestnil do nich esenciálne náležitosti zmluvného vzťahu týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (požívajúceho zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu). Pôvodnému žalobcovi nič nebránilo, aby minimálne údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok uviedol priamo do zmluvy. Pokiaľ tak neurobil, ale uviedol ich vo všeobecných obchodných podmienkach písaných takmer nečitateľným písmom, tak okrem toho, že konal v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, konal za vyššie uvedených okolností aj v rozpore s dobrými mravmi. Zásada poctivosti ako súčasť kategórie dobrých mravov sa totiž okrem iného prejavuje aj tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný, čo platí aj o obchodných podmienkach, pokiaľ majú tvoriť skutočnú súčasť zmluvy.

Čo sa týka uplatneného úroku z omeškania, keďže žalovaný sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania, súd mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 9 % ročne, a to odo dňa 04.02.2012 (po uplynutí 3 dní od doručenia predžalobnej upomienky zo dňa 25.01.2012, ktorou pôvodný žalobca vyzval žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo) zo sumy 1 681,25 eura (rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky a dovtedy žalovaným zaplatenou sumou) a následne z jednotlivých súm podľa čiastočných úhrad dlžnej sumy zo strany žalovaného (sumy 120,- eur dňa 29.10.2012, sumy 10,- eur dňa 18.03.2013 a sumy 50,- eur dňa 24.05.2013). Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania uplatnených zo sumy presahujúcej uvedené sumy, súd žalobu zamietol.

Súd umožnil žalovanému v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. splácať súdom priznanú sumu s príslušenstvom v primeraných splátkach zohľadňujúcich jeho momentálnu nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu, v ktorej sa nachádza (a ktorú mal súd za preukázanú jeho výsluchom na pojednávaní

dňa 08.03.2016). Súd mal za to, že uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť celú priznanú sumu naraz, resp. vo vyšších splátkach, by bolo pre žalovaného za jeho momentálnej situácie neprimerane prísne až nespĺniteľné. Súd má zároveň za to, že žalobca nebude takýmto rozhodnutím na svojich právach žiadnym výraznejším spôsobom dotknutý, a to zvlášť za situácie, keď v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovaným riadne a včas, nastane splatnosť celej nesplatennej časti dlžnej sumy.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 282,04 spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 282,04 eura od 04.02.2012 do zaplatenia procesne zaviniť zastavenie konania v tejto časti (čo možno hodnotiť ako jeho neúspech a zároveň úspech žalovaného / porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011/) a vo zvyšnej časti mal iba čiastočný úspech. Celkový úspech žalobcu súd určil na 63,42 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi pôvodne žalobou uplatneným nárokom (suma 2 384,03 eura, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 384,03 eura od 04.02.2012 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 878,82 eura/) a súdom priznaným nárokom (suma 1 501,25 eura, úrok z omeškania vo výške vo výške 9 % ročne zo sumy 1 681,25 od 04.02.2012 do 29.10.2012 /vyčíslený na sumu 111,51 eura/, zo sumy 1 561,25 od 30.10.2012 do 18.03.2013 /vyčíslený na sumu 53,89 eura/, zo sumy 1 551,25 od 19.03.2013 do 24.05.2013 /vyčíslený na sumu 25,62 eura/, zo sumy 1 501,25 od 25.05.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 377,20 eura/). Žalovaný mal potom úspech v rozsahu 36,58 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 26,84 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 38,38 eura (26,84 % z 143,- eur) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 70,61 eura (26,84 % z 263,11 eura) za 2 úkony právnej služby po 101,24 eura (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - žaloba) + 2x režijný paušál po 8,39 + 20 % DPH (náhrada trov právneho zastúpenia vyčíslená v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.